

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 30/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť E. S., bytom T., ktorou namietal nečinnosť Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 138/99 a žiadal o priznanie finančnej náhrady, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2003 doručená sťažnosť E. S., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), z 3. novembra 2003, ktorou namietal nečinnosť Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 138/99, a v tejto súvislosti žiadal „o priznanie určitej finančnej náhrady“.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, § 50 ods. 1 písm. a) a ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti neoznačil, porušenie ktorých konkrétnych základných práv alebo slobôd zaručených v Ústave Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) alebo v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve namieta. Sťažnosť neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit) vymedzený v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 185/03, III. ÚS 269/03).

Ústavný súd listom z 11. decembra 2003 (doručeným podľa doručenky 20. decembra 2003) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 14 dní od doručenia výzvy tieto nedostatky odstránil a pripojil k sťažnosti splnomocnenie udelené advokátovi na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ nereagoval.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a v § 50 ods. 1 písm. a) a ods. 3 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 11. decembra 2003 nedostatky svojej sťažnosti v stanovenej lehote neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2004